

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 20P/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714204180
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Marčeková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714204180.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou Mgr. Evou Marčekovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa

B. P. F., nar.XX.X.XXXX

zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov, matky K. A., T. K., nar.XX.X.XXXX, bytom K. XXXXX/XX, V. a otca V. F., nar.X.X.XXXX, bytom Z.. A.. R. XXX/ X, V., maloletá bytom ako matka v konaní o návrhu otca o úpravu styku otca s maloletou taktó

rozhodol:

Otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletou B. P. F., nar.XX.X.XXXX každú párnú sobotu v kalendárnom roku od 10,00 hod. do 12,00 hod. a každú párnú nedeľu v kalendárnom roku od 10,00 hod. do 12,00 hod. vždy za prítomnosti matky.

Otec si maloletú p r e v e z m e pred bytom matky a po ukončení styku o d o v z d á matke pred týmto bytom.

Matka je p o v i n n á maloletú na styk riadne pripraviť a styk otca s maloletou umožniť.

Rodičia sú p o v i n n í v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť si navzájom túto skutočnosť najneskôr 48 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po jej vzniku.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec návrhom osobne podaným tunajšiemu súdu dňa 31.3.2014 žiadal o úpravu styku s dcérou B. P. F.. Uviedol, že bola zverená po vzájomnej dohode do osobnej starostlivosti matke a v konaní o úpravu styku so starou matkou J. F. bola žiadosť zamietnutá. Počas doby výkonu trestu, z ktorého bol prepustený podmiennečne za dobré správanie, plnil resocializačný plán vo všetkých bodoch a program zaobchádzania, bola matka a dodnes je povinná ho informovať raz štvrtročne. Dovedy nedostal o dcérke žiadne informácie. Po prepustení navštívil dcéru priamo v škole, kde bola prítomná aj matky. Stretávka prebehla bez akéhokoľvek problému, dokonca B. súhlasila na ďalšej stretávke, ktorá bola tiež v prítomnosti matky na detskom ihrisku bez akýchkoľvek problémov. Pri ňom matka poznamenala, že víkendy sa nemôžu stretávať, lebo sú stále preč. Keďže dcérka je školopovinná, musí sa pripravovať na nasledujúci deň do školy, navrhol úpravu každý druhý víkend, v sobotu a v nedeľu, nechal na rozhodnutí súdu či to budú párne alebo nepárne kalendárne týždne. Dieťa nemalo dostatočnú možnosť rozvíjať si bližší vzťah, či už s ním alebo jej starou mamou a celou jeho rodinou a to nemôže byť zneužitie proti nemu na zmarenie vytvorenia si vzťahu. Súd by tým vytváral začarovaný kruh, v konečnom dôsledku by tým bolo marené prirodzené právo dieťaťa na rozvoj príbuzenských vzťahov, čo by tiež

bolo v rozpore s dobrými mravmi a so záujmami dieťaťa. Neexistujú žiadne dôvody, prečo by si otec a dcérka nemali rozvíjať vzájomný vzťah. Súd by mal dbať, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

V dodatku k návrhu osobne podanom dňa 21.10.2014 upresnil dobu a čas stretávania na každý páry víkend v sobotu a v nedeľu od 10,00 hod. do 19,00 hod., počas letných prázdnin od 1.7. od 10,00 hod. do 15.7. do 19,00 hod. a od 15.8. do 31.8. v rovnakých hodinách, počas vianočných sviatkov vždy od 27.12. od 10,00 hod. do 2.1. do 19,00 hod. a počas jarých prázdnin nepárneho roka od 10,00 hod. soboty predchádzajúcej prvému dňu prázdnin do 19,00 hod. nedele nasledujúcej po poslednom dni prázdnin (čl. 27).

Matka v písomnom vyjadrení k návrhu osobne podanom dňa 21.5.2014 žiadala, aby súd návrhu otca nevyhovel, lebo je názoru, že stretávanie by malo nepriaznivý vplyv na mal. B. (čl. 12). Uviedla, že otec nastúpil výkon trestu za lúpežné prepadnutie v čase, keď mala maloletá dva roky. So svojim otcom sa po prvý krát stretla 13.3.2014, preto si rozhodne nemohla k otcovi vytvoriť žiaden bližší vzťah. Navrhovala mu, aby stretávanie riešili tak, že sa budú stretávať spoločne, v jej prítomnosti na verejných miestach a postupne by takto strávený čas, ak by o to dcéra mala záujem, predlžovali. Otec na to nereflektoval, trval na tom, že si ju chce vziať bez jej prítomnosti. Považuje to za unáhlené, nepozná jej návyky, denný režim, povahové vlastnosti, záujmy, ani zdravotný stav, to sú veci, o ktorých ho nemôže informovať dcéra a bez toho, by bolo stretávanie len formalitou. Návrh na stretávanie každý druhý víkend s tým, aby strávila u otca noc, považuje za neprijateľný a pre dcéru stresujúci. Otec je pre ňu v podstate cudzí človek a ak si má k nemu vytvoriť vzťah, nemalo by to byť násilnou formou. Dcéra potrebuje k tomu, aby pokojne zaspala v cudzom prostredí, určitý pocit bezpečia a to že je s ľuďmi, ktorých pozná, čo by v tomto prípade tak nebolo. Keďže dcéru vychovávala sama, je citovo naviazaná na ňu a jej rodinu, pohybuje sa v prostredí svojich rovesníkov a v klasickom rodinnom zázemí. Je citovo naviazaná na ňu a jej rodinu, pohybuje sa v prostredí svojich rovesníkov a v klasickom rodinnom zázemí. Otec bol len nedávno prepustený z výkonu trestu, preto je dosť pravdepodobné, že nemá vytvorené vhodné podmienky, aby si mohol dcéru k sebe brať, býva u svojej matky.

Otec na pojednávaniach zotrval na podanom návrhu, ktorý si podával preto, aby si vybudoval vzťah so svojou dcérou. Z výkonu trestu sa vrátil dňa 3.3.2014, predtým sa s dcérou stretával dva až tri krát do mesiaca, možno aj častejšie, chodieval do domácnosti matky. Matka ho o dcéru neinformovala, preto podal návrh na súd a teraz ho písomne informuje. Stretli sa v škole, povedal jej, že je jej otec. Neboli problémy, ani komunikovať s matkou. Potom sa ešte stretli dva krát, doniesol jej hračku, nebolo to veľa času, charakterizoval ich ako výborné. Navrhol najprv stretávanie každý páry víkend od 10,00 hod. do 17,00 hod. za prítomnosti matky, potom súhlasil, aby to bolo zo začiatku len na dve hodiny ako navrhla kolízna opatrovníčka. Stretávanie v týždni je problém, lebo pracuje na tri zmeny a cez víkendy nepracuje.

Matka nesúhlasila s návrhom otca, nebolo by pre dcéru vhodné, aby to bolo v takom rozsahu, ale občas, striedmo, pozvoľna, nie cez víkendy a toľko hodín ako uviedol otec, možno raz za tri týždne na jeden a pol hodiny. V každom prípade by to bolo v jej prítomnosti a niekde von, pretože si to nevie predstaviť, má 10-týždňové dieťaťko. S manželom sa s dcérou rozprávali, jej reakcia bola, že po večeroch plakala a chcela, aby jej to nerobila, myslela si, že ju nemá rada. Otca nepozná, možno o dva - tri roky, keď bude staršia, možno rozprávať o úprave styku, otec mal veľa šancí a možností. S otcom si odsúhlasili stretávanie dve hodiny. Teraz sa stretávali cez týždeň a takto by to bolo aj do budúcnosti. Cez víkendy majú rodinné stretnutia s ľuďmi, ktorých B. pozná a cíti sa medzi nimi dobre. So stretnutiami s otcom nemala žiadny problém, vie že je to jej otec. Rozprávala sa s ňou aj školská psychologička, ota vôbec nespomenula. Navrhla, aby pri stretnutiach bol prítomný niekto z úradu práce a mohol by pomôcť pri kontakte otca s dcérou.

Kolízny opatrovník prešetril pomery u matky, i u otca. Matka je vydatá, má druhé dieťa, bývajú v nájomnom byte. Otec je zamestnaný, v podstate hneď po skončení výkonu trestu sa zamestnala, zatiaľ má pracovnú zmluvu na dobu určitú, ale je veľký predpoklad predĺženia n dlhší časový horizont. Býva v 1-izbovom nájomnom byte spolu so svojou matkou a jej priateľom, hygiena je na veľmi dobrej úrovni. Mal. B. sa vyjadrila, že vie, kto je jej otcom, stretla sa s ním asi tri krát za prítomnosti matky v trvaní maximálne dve hodiny. Za sedem rokov si nemala kde vytvoriť citové väzby k otcovi, v podstate je pre ňu človek, ktorého pozná ako otca, avšak citové väzby sú medzi nimi veľmi slabé. Chápe ho ako niekoho, kto môže byť prítomný pri nejakých aktivitách, ale sama s ním byť nechce. Dieťa má právo na oboch rodičov a

preto navrhol stretávanie upraviť v kratších časových úsekoch, hodinu, maximálne dve a častejšie za prítomnosti matky s prihliadnutím na to, že matka má v starostlivosti novonarodené dieťa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, otca a kolízneho opatrovníka (čl. 23-24, 29-33, 44-47), oboznámil sa s návrhom otca, s jeho dodatkom, s vyjadrením matky k návrhu a k dodatku a so spismi tunajšieho súdu sp.zn. 20P/68/2009, sp.zn. 12P/74/2009, sp.zn. 13T/203/2009, sp.zn. 12P/11/2010, sp.zn. 23P/35/2010, sp.zn. 23P/34/2011, sp.zn. 23P/31/2012 a sp.zn. 20Em/3/2013.

Z takto vykonaného dokazovania mal preukázané a zistené, že rodičia maloletého nie sú a nikdy neboli manželia, nežijú v spoločnej domácnosti, rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 20P/68/2009-50 zo dňa 26.5.2009 súd schválil rodičovskú dohodu o zverení mal. B. P. F. do osobnej starostlivosti matke, záväzku otca platiť výživné 50 Eur mesačne od 1.3.2009, nedoplatok mu nevznikol a konanie o návrhu otca o úpravu styku zastavil, pôvodne bolo vedené pod sp.zn. 12P/74/2009, uznesením zo dňa 4.5.2009 boli obidve konania spojené na spoločné konanie. V tom čase rodičia nežili v spoločnej domácnosti, matka s maloletou bývala v 3-izbovom družstevnom byte so svojimi rodičmi P. K. P. Q. K. a bratom Q.. Bola na rodičovskej dovolenke a na dohodu pracovala v sobotu ako operátorka. Otec býval s matkou J. F. a jej priateľom v 1-izbovom byte, nemal žiadny príjem, bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 16.3.2009, predtým pracoval v Čechách. Návrh na úpravu styku zobral späť, lebo bude pracovať v Rakúsku a ostane to na vzájomnej dohode.

Rozsudkom č.k. 13T/203/2009-260 zo dňa 6.4.2010 bol otec uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve a prečinu krádeže podľa § 2012 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve v štádiu pokusu a bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere sedem rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, na základe uznesenie Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3Pp/15/2014 zo dňa 3.3.2014 bol z výkonu trestu podmienene prepustený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní tri roky.

Rozsudkom č.k. 12P/11/2010-40 zo dňa 15.4.2010 súd návrh otca o zníženie výživného zamietol. Uznesením č.k. 23P/35/2010-18 zo dňa 24.5.2010 súd zastavil konanie o návrhu otca o úpravu styku titulom späťvzatia. Rozsudkom č.k. 23P/34/2011-36 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoP/92/2011 zo dňa 25.1.2012, ktorý rozsudok potvrdil, súd návrh starej matky J. F. o úpravu styku v celom rozsahu zamietol. Rozsudkom č.k. 23P/31/2012-24 zo dňa 17.9.2012 súd uložil matke povinnosť informovať otca o maloletej, najmä o jej zdravotnom stave, dochádzke do materskej, základnej školy, školskom prospechu, záujmovej činnosti, mimoškolských aktivitách a sociálnych pomeroch a ďalších podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností písomne v štvrtročných intervaloch vždy najneskôr do posledného dňa každého kalendárneho štvrtroka.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa ktorí spolu nežijú môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa článku 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (zákon č. 460/1992 Zb.) starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.

Podľa článku 41 ods. 5 Ústavy SR rodičia, ktorí sa starajú o deti, majú právo na pomoc štátu.

Podľa článku 3 bod 1. Dohovoru o právach dieťaťa (oznámenie MZV ČSFR č. 104/1991 Zb. - ďalej len Dohovor) záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Podľa článku 7 bod 1. Dohovoru každé dieťa je registrované po narodení a má od narodenia právo na meno, právo na štátnu príslušnosť a pokiaľ to je možné, právo poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť.

Podľa článku 9 bod 3. Dohovoru štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

Podľa § 18 ods. 1 Dohovoru štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Rodičia alebo v zodpovedajúcich prípadoch zákonní zástupcovia, majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa.

Podľa článku 32 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon FZ ČSFR č. 23/1991 Zb. - ďalej len Listina) rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona. Osobitná ochrana detí a mladistvých je zaručená.

Podľa článku 32 ods. 4 Listiny starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti ich vôli iba rozhodnutím súdu na základe zákona.

Súd po zhodnotení dokazovania, starostlivom zvážení a citlivom zvažovaní stanovísk rodičov, vychádzajúc zo zákonných ustanovení dospel k záveru, že návrh otca o úpravu styku s mal. B. P. je dôvodný, vyhovel mu a upravil stretávanie každú pármu sobotu a nedeľu v kalendárnom roku v čase od 10,00 hod. do 12,00 hod. vždy za prítomnosti matky s tým, že rodičom boli uložené povinnosti v súvislosti s prevzatím a ukončením styku, s prípravou a umožnením stretávania a informačná v prípade nemožnosti stretnutia, keď takýto rozsah stretávania v súčasnosti považoval za primeraný a optimálny a v najlepšom záujme maloletej. Aj otec takto upravený styk považuje za dostačujúci na budovanie vzájomného vzťahu a pút medzi ním a maloletou dcérou, ktoré boli prerušené na dlhý čas v dôsledku uloženého trestu odňatia slobody otcovi za závažné protispoločenské konanie.

O úprave styku ako špeciálnej zložke, základného prvku rodinného života a súčasť výkonu rodičovských práv a povinností sa rodičia, ktorí nežijú spolu, nedohodli, i keď dohoda by mala mať prednosť a bola by lepším riešením. Aj otec, hoci je vylúčený z bezprostredného výkonu rodičovských práv a povinností k svojmu dieťaťu, najmä zo sústavného výchovného pôsobenia, nie je zbavený zodpovednosti za jeho všestranný vývoj a v záujme zdravého psychického vývoja, udržiavania rodičovského vzťahu a upevňovania citového púta má potom úprava osobného styku nezastupiteľnú úlohu. Súd je presvedčený, že styk otca s mal. B. P. bude k jej prospechu a je v jej zvrchovanom záujme, nezistil žiadne dôvody brániace otcovi alebo maloletej v stretávaní, z hľadiska optimálneho fyzického a psychického vývinu a dôležitého vzoru otca je stretávanie potrebné, i keď v súčasnosti úlohu otca plní manžel matky. Právo styku vychádza z ústavného práva rodiča i maloletého dieťaťa, ako aj z ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa a Listiny základných práv a slobôd, je týmito právnymi úpravami garantované, pričom matka toto právo otcovi neupiera, nevzniesla žiadne výhrady proti styku ako takému, chce mu dať šancu a určite je tu priestor na realizáciu rodičovských práv a povinností otcom týmto spôsobom. Musí mu byť dovolené stýkať sa s maloletou, lebo inak rodičovské púto nemá nádej medzi nimi vzniknúť a preto súd zvažoval budúcu perspektívu, aby sa udržovali rodinné vzťahy s otcom ako odlúčeným rodičom. Kontakt je významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj maloletého

dieťaťa. V súčasnosti aj s prihliadnutím na okolnosti na strane rodičov (u otca práca na tri zmeny, ale nie cez víkend, u matky novonarodené dieťa) a na ich vzájomný vzťah, ktorý určite nemožno nazvať pozitívnym a bezproblémovým, bolo potrebné autoritatívne vymedziť stretávanie a s tým spojené povinnosti.

Pri rozhodovaní starostlivo posúdil časové vymedzenie stretávania, zobral do úvahy vek maloletej, jej povinnosti spojené s prípravou na školské vyučovanie a s mimoškolskými aktivitami, jej denný režim, tiež vhodnosť prostredia, v ktorom sa budú stretávať a tráviť spoločný čas. Vychádzal zo zhodného stanoviska rodičov, že stretávanie za aktuálnej situácie bude za prítomnosti a za osobnej účasti matky, lebo otcu dcéra nepozná a nemá k nemu vytvorené citové väzby. V budúcnosti podľa toho ako sa bude vzťah vyvíjať a napredovať, sa môže realizácia styku touto formou zmeniť a môže byť postupne aj bez účasti matky. Vzhľadom k školským povinnostiam, aktivitám v rámci školského klubu v pondelok a vo štvrtok a turistickému krúžku v sobotu, čo nie je pravidelné a závisí od počasia, za vhodné súd považoval stretávanie cez víkend a nie cez týždeň v stredu ako navrhla matka. Na stretnutie s otcom sa môže tešiť nielen v škole v stredu, ale aj v sobotu a v nedeľu, v tomto smere môže matka, jej manžel a rodina pozitívne vplyvať na maloletú a viesť ju k tomu, aby sa na stretnutie tešila, určite nielen preto, že pôjde do Detského sna a podobne, ale že bude s otcom. Stretnutia cez víkend s rodinou a s ľuďmi, s ktorými sa cíti dobre, nemôžu mať prednosť pred budovaním vzťahu s otcom, s nimi môže tráviť ďalšie dva víkendy v mesiaci. Nebude unavená zo školy a nebude myslieť na to, že má ešte školské povinnosti. Rovnako návrh matky raz za tri týždne nebolo možné akceptovať, je to cca 17 popoludní do roka, čo je veľmi málo, na základe rozhodnutia súdu to bude o niečo viac. Určite to nie je veľa, ale za daného stavu dostačujúce, s čím súhlasil aj kolízny opatrovník. Čo sa týka vhodnosti prostredia, určite by to malo byť predovšetkým v domácom prostredí. Otec býva v 1-izbovom byte so svojou matkou a jej priateľom, kde z pohľadu matky nie je vhodné prostredie, otec s tým ani nesúhlasil, lebo matka je vydatá, v konečnom dôsledku matka by tam trávila čas nechcela. Rovnako to nie je možné v domácnosti matky, ktorá má nedávno narodené dieťa a nebolo by to vhodné ani vzhľadom na jej manžela. Potom bude na rodičoch, aby v závislosti od konkrétnych okolností, počasia a podobne zvažili, kde bude stretnutie prebiehať. V každom prípade je len na nich či stretávanie dcéry s otcom bude pozitívne, obohatí ich a prispeje k budovaniu vzájomného vzťahu. Vzťahy medzi rodičmi nesmú zasahovať do oprávnených záujmov maloletej a ani jeden z rodičov nemôže mariť výsledky výchovy druhého rodiča, práve naopak, obidvaja musia vytvárať priaznivé podmienky k stretávaniu majúcu na zreteli predovšetkým záujem ich dieťaťa a nie svoje vlastné prania, pocity a záujmy.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O.s.p. - konanie vo veciach starostlivosti o maloletých) a súd nezistil žiadne skutočnosti a okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline, trojmo (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline, trojmo (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 O.s.p.).